

[Knud Lind]

det, og ministeren skal reelt kun ændre denne lov i retning mod kommuneplanloven. Det skal der altså gå 9 år med, og ministeren er ikke i stand til at forklare noget om det. Det er realiteterne i dag, og vi må konstatere, at lovløsheden på dette område fortsætter frem til 1990 med miljøministerens billigelse, før hun endelig vil barsle med et eller andet på området. Det er realiteterne for de mange pensionister osv., som gerne vil have lov til at bo ude i sommerhusene.

Og så synes jeg, det er hyklerisk, når man lige efter førstebehandlingen kunne høre, at miljøministeren har fremsendt en pressemeddelelse, når man senere kan se i betækningsbidraget, at det reelt kun er en halv sandhed, fordi det nu skulle overlades til kommunerne, men ikke et ord om hvornår, ikke et ord om, at ministeren faktisk vil det modsatte af det, som disse stakels pensionister og sommerhusbeboere ønsker. Det er realiteterne, når ministeren har stemt nej i dag, og det skal vi huske, når ministeren næste gang flottes sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/10 88. Første behandling 3/11 88. Betænkning 29/3 89).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Ved førstebehandlingen af denne lov annoncerede jeg på Socialdemokratiets vegne en række forslag, som efter vores opfattelse ville forbedre arbejdsministerens forslag betydeligt. Det drejede sig bl.a. om kravet om omvendt bevisbyrde, antallet af uger, hvor man kan få løngodtgørelse, en obligatorisk genansættelsesret, hvis man var afskediget på et usagligt grundlag, og regler for ansættelsessamtaler.

Arbejdsministeren besvarede disse krav med følgende ord:

»Dem vil jeg nødig tage stilling til i dag. Men jeg kan sige på forhånd, at vi går ind i forhandlingerne åbent og fordomsfrit, og hvis der er andre synspunkter, som vi kan samle enighed om, så lad os under udvalgsbehandlingen diskutere, om der er andet, vi kan tage fat på – ud over det, der allerede nu er med i lovforslaget. Dette er ikke et løfte om at tage andet med, men et løfte om fordomsfrit at behandle andre forslag.«

Denne positive holdning fra ministerens side er desværre udeblevet i det senere forløb. Til trods for, at arbejdsministerens embedsmænd i EF-regi medvirker positivt til princippet om omvendt bevisbyrde, og at der sandsynligvis i Markedsudvalget er givet mandat til den linje, har ministeren ikke rokket sig en centimeter. Vi har ikke kunnet få kvalificeret svar på denne dobbeltholdning. Arbejdsministeren ynder jo at foregive en positiv holdning til ligeløns-spørgsmålet, eller vi skulle måske sige mangel på samme, men når det drejer sig om reelt at bruge sin politiske indflydelse, står ministeren desværre af. Sådan som vi anskuer det, læner han sig op ad Dansk Arbejdsgiverforenings synspunkter.

Jeg vil gerne slå fast, at for Socialdemokratiet er den omvendte bevisbyrde en helt naturlig og logisk konsekvens af, at arbejdsgivernes ledelsesret består i at leve op til ligelønsloven. Man må også formode, at arbejdsgiverne er i stand til at argumentere for deres egen forvaltning.